

Sygn. akt VI Ka 250/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2021r.

sprawy **S. K. (1)** ur. (...) w J.

s. A., G. z domu W.

obwinionego z art. 97 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3b Prawo o ruchu drogowym

z powodu apelacji, wniesionej przez oskarżycielkę posiłkową

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 12 lutego 2021 r. sygn. akt II W 3/20

uchyla zaskarżony wyrok wobec obwinionego S. K. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 250/21

UZASADNIENIE

S. K. (1) obwiniony został o to że:

w dniu 12 lipca 2019 r. około godz. 20:00 w miejscowości D. kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej.(...) nie zachował należytej ostrożności podczas manewru cofania, w wyniku uderzenia w płot posesji w miejscowości D. 39a powodując jej uszkodzenie

tj. o wykroczenie z art. 97 k.w. w związku z art. 23 ust. 1 pkt 3b Prawo o ruchu drogowym

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze uniewinnił obwinionego S. K. (1) od zarzucanego mu czynu i kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Wyrok powyższy zaskarżyła oskarżycielka prywatna D. L. (1). Z osobiście sporządzonej przez nią apelacji wynika, że nie zgodziła się z oceną materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji – w szczególności z odmową wiarygodności zeznań świadka J. M. (1) – skutkującą wydaniem wyroku uniewinniającego w sprawie. W konkluzji apelacji stwierdziła, że żąda ukarania sprawcy zdarzenia S. K. za popełnione wykroczenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie była pozbawiona racji, co wobec obowiązywania zasady ne peius (art. 454 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.) skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Z treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji zakwestionował jako niewiarygodne zeznania świadka J. M. (1) – który zeznawał że widział jak obwiniony S. K. kierując swoim samochodem podczas cofania uderzył w murek i płot posesji D. L. – ponieważ świadek ten „pozostaje w bliskich wieloletnich relacjach” z pokrzywdzoną D. L., a ponadto zaangażowany jest w liczne konflikty pomiędzy obwinionym i pokrzywdzoną. Ponadto zdaniem tego Sądu relacja świadka J. M. nie znajduje potwierdzenia w innych, obiektywnych i neutralnych dowodach, w tym zdjęciach ogrodzenia posesji pokrzywdzonej i samochodu obwinionego. Ta argumentacja nie tylko nie przekonuje ale wręcz razi dowolnością. Z samego faktu że świadek J. M. jest w bliskich relacjach z oskarżycielką posiłkową (jeżeli istotnie tak jest w rzeczywistości) nie wynika jeszcze niewiarygodność jego zeznań co do przebiegu zdarzenia, co najwyżej dowód ten należy traktować z ostrożnością. Istotna jest zgodność jego relacji z i dowodami pośrednimi których Sąd Rejonowy zdaje się nie dostrzegać. Wbrew ocenie tego Sądu na zdjęciach ogrodzenia posesji oskarżycielki posiłkowej wyraźnie widoczne są uszkodzenia siatki i murka (k. 20 – 23), wykonane zaś przez pokrzywdzoną – jak podnosi ona w apelacji, po pewnym czasie od zdarzenia – zdjęcia samochodu obwinionego rzeczywiście wskazują na brak jego uszkodzeń, niemniej wyglądający na nowy tył samochodu może świadczyć o „świeżym” remoncie, co także nie bez racji podnosi pokrzywdzona (k. 24 – 25). Ponadto sam obwiniony wyjaśniał, że w dniu zdarzenia wyjeżdżając F. (...) ze swojej posesji przebił oponę i nie mógł dalej jechać, gdy zaczął cofać autem „ściągnęło” go w stronę murka posesji pokrzywdzonej, choć jednocześnie zaprzeczył że uderzył w murek (k. 56). Wszystkie powyższe dowody powodują że wyrok uniewinniający nie mógł się ostać.

Jedynie na marginesie wskazać należy że omyłkowe wskazanie w opisie zarzutu wniosku o ukaranie marki samochodu obwinionego jako (...) powinno być sprostowane w wyroku Sądu i instancji poprzez zmianę opisu czynu i w sposób oczywisty nie uzasadniało wyroku uniewinniającego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec obwinionego S. K. (1) i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w pełnym zakresie, w szczególności przesłucha obwinionego (o ile stawi się na rozprawie i nie odmówi złożenia wyjaśnień), pokrzywdzoną D. L. (1) i świadka J. M. (1), przeprowadzi dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Zebrany materiał dowodowy Sąd I instancji prawidłowo oceni mając na uwadze wszystkie okoliczności o których mowa powyżej i wyda wyrok który prawidłowo uzasadni, zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w.